

28:1

Av representanter för en kommun lämnat löfte om viss avgiftsdebitering i strid med tillämplig va-taxa, har inte ansetts bindande för kommunen.

Förbindelsepunkter för sökandenas fastigheter upprättades under 1978. Trelleborgs kommun debiterade dem anläggningsavgifter enligt den indexuppräknade taxa som gällde 1978 med 10 855 kr för varje fastighet. Avgifterna förföll till betalning den 30 september 1978 och betalades av sökandena.

Sökandena yrkade vid Va-nämnden förpliktande för kommunen att återbetala 910 kr utförande skillnaden mellan den för varje fastighet erlagda avgiften om 10 855 kr och den avgift som enligt dem rätteligen skulle ha utgått om 9 945 kr per fastighet.

Sökandena anförde: Den 10 maj 1977 hölls ett sammanträde i va-frågan. Från kommunens sida deltog bl.a. dåvarande gatuchefen, va-ingenjören, gatunämndens ordförande och andra vice ordförande. Kommunens folk sade att fastigheterna kunde få vatten och avlopp tidigast i mars 1978. De framhöll dock att fastighetsägarna kunde tjäna nästan 1 000 kr på att betala in anläggningsavgiften redan 1977. De enda villkoren för att de skulle få betala enligt 1977 års taxa sades vara att avgiften om 9 945 kr betalades in under 1977 och att va-byggnadslov söktes före 1977 års utgång. Samtliga sökande har betalat in 9 945 kr per fastighet under 1977. De har också före 1977 års utgång sökt va-byggnadslov. Kommunen betalade dock tillbaka de inbetalade beloppen och debiterade 1978 istället sökandena avgift enligt 1978 års taxa med

10 855 kr per fastighet. – Sökandena grundar sin talan på att kommunen gentemot fastighetsägarna utfäst sig att inte ta ut högre avgift än 9 945 kr per fastighet. Det vitsordas att den taxa som gällde vid förfallodagen den 30 september 1978 föreskrev en anläggningsavgift om 10 855 kr per fastighet.

Kommunen bestred sökandenas talan och anförde: Det vitsordas att sökandena såväl betalat avgifter enligt 1977 års taxa som sökt va-byggnadslov före 1977 års utgång. Kommunen grundar sitt bestridande i första hand på att något löfte inte lämnats. Kommunens representanter sade vid sammanträdet endast att avgift beräknas efter den taxa som gäller när förbindelsepunkt blivit upprättad och ansökan om va-byggnadslov kommit in till kommunen. Under förutsättning att båda dessa tidpunkter inföll under 1977 skulle avgiften vara 9 945 kr. Detta överensstämmer med innehållet i en utsänd informationsskrift. Förbindelsepunkten för ifrågavarande fastigheter upprättades dock inte under 1977 utan först 1978. För det fall att Va-nämnden skulle finna att ett sådant löfte som sökandena påstår lämnats gör kommunen gällande att de vid sammanträdet den 10 maj

1977 närvarande representanterna för kommunen varken ägt företräda kommunen eller med hänsyn till 28 § va-lagen lagligen kunnat lämna en sådan utfästelse.

Va-nämnden yttrade:

I lagen (1970:244) om allmänna vatten- och avloppsanläggningar föreskrivs skyldighet för ägare av fastighet inom verksamhetsområdet för sådan anläggning att under vissa förutsättningar genom avgift bidra till kostnaderna för anläggningen. Avgiftsskyldigheten inträder enligt 9 § andra stycket samma lag, när huvudmannen för anläggningen upprättat förbindelsepunkt för fastigheten och underrättat fastighetsägaren därom. Vid beräkningen av avgiftsskyldighetens omfattning skall i princip den va-taxa tillämpas som gäller när avgiftsskyldigheten inträder. – Enligt 28 § va-lagen kan huvudman träffa avtal med fastighetsägare om sådan va-fråga som inte regleras i taxa eller av huvudmannen utfärdade allmänna bestämmelser för brukande av anläggningen. Av stadgandet följer motsättningsvis att huvudmannen inte kan träffa avtal med fastighetsägare om sådan va-fråga som regleras i taxan.

Kommunens avgiftsberäkning grundar sig i förevarande fall på den taxa som gällde under 1978. I målet är utrett att förbindelsepunkter för sökandenas fastigheter i va-lagens mening inte upprättats förrän 1978. Avgiftsskyldighet för sökandena kan därför inte ha inträtt före 1978. Själva taxan innehåller inte någon bestämmelse enligt vilken fastighetsägare kan berättigas att få sin avgift beräknad efter en tidigare taxa än den som gäller när avgiftsskyldigheten inträder.

Sökandena har emellertid gjort gällande att de fått ett uttryckligt löfte av kommunen att anläggningsavgifterna, om vissa villkor iaktto, skulle beräknas enligt den taxa som gällde 1977. Löftet skulle ha lämnats av vissa representanter för kommunen vid ett informationsmöte med berörda fastighetsägare.

Det löfte som påstås, innefattar en utfästelse om ett avsteg från va-taxans bestämmelser om avgifternas storlek. På grund av det förut nämnda stadgandet i 28 § va-lagen kan ett sådant löfte inte binda kommunens framtida taxetillämpning. Även om det har lämnats är kommunen därför oförhindrad att ta ut avgift enligt den vid varje tillfälle gällande taxan.

Va-nämnden lämnade därför sökandenas talan utan bifall.

Beslut: 1980-01-15, BVA 4

Mål nr: VA 163/78